

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

56-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ - ԶՈՎՏԵՄԲԵՐ 2025

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեուր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գուլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Տերոջմով ուրախանալ 3
Յովիւ՝ Հրաչ Գուլյունեան

Նախանձահինդիր ըլլալ 4
Ճ. Ս. Ռայլ

Տեր Յիսուսի երկրորդ գալուստը (2). 5
Տոն Աթորսր

Ես ասոր չեմ բաժանորդագրուած 9
Մերթ Սիւլվրման

Վրեժխնդիր մի՛ ըլլաք 13
Քաղղւածք

Մտորումներ Հայաստանի մասին 15
Տօթթ. Ծոնայթան Եւյսւ

Կազմի նկարը՝ Մատենադարան (Մեսրոպ Մաշտոց), Երևան, Հայաստան

- Ծնորհակալութի՛ն յայտնեցէք Տիրոջը մեր միսիոներական խումբին եւ այն օրհնութիւններուն համար, որոնք Տերը թափեց մեր վրայ:
- Աղօթեցէ՛ք սերմանուած խօսքին համար, որպէսզի Տերը պտղաբեր դարձնէ այն:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի բազմաթիւ եկեղեցիներուն համար, որպէսզի Տերը պաշտպանէ եւ օգնէ զանոնք աճելու մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք մանկական ծառայութեան եւ դաշտին մէջ ծառայող մեր գործակիցներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք Գիւմրիի եւ Երեւանի երիտասարդներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք ֆինանսական և բժշկական օգնութեան կարիք ունեցողներուն համար:
- Աղօթեցէ՛ք մեր ընդարձակուող ծառայութեան համար՝ Հայաստանի, Լիբանանի, Վրաստանի եւ այժմ՝ նաեւ Յունաստանի մէջ:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Տէրոջմով ուրախանալ

**«Այս այն օրն է, որ Տէրը ստեղծեց. ցնծանք եւ ուրախ
ըլլանք անոր մէջ»: Սաղ. 118:24**

Ուրախութիւնը պէտք է բնորոշէ Տէր Յիսուս Քրիստոսին վստահող իւրաքանչիւր հաւատացեալի սրտի վիճակը: Բ Կորնթ. 4:8-9-ին մէջ կը կարդանք, թէ հաւատացեալները ամէն կողմէ վշտացած էին, բայց նեղը ինկած չէին, կարօտեալ էին, բայց ոչ յուսահատուած, հալածուած էին, բայց ոչ երեսէ ձգուած, վար ձգուած էին, բայց ոչ կորսուած: Այո՛, կրնանք ծանր պայմաններու մէջէ անցնիլ, բայց սիրտը պէտք է հաւատարիմ մնայ:

Սաղ. 9:18-ին մէջ Դաւիթ թագաւորը կը գրէ. «Աղքատը պիտի չմոռցուի»: Երկու հատուածներն ալ կը շեշտեն, որ Աստուած կը յիշէ տառապողներուն ու կը հոգայ անոնց մասին, նոյնիսկ երբ պայմանները մռայլ կը թուին:

Հայաստանի աղքատ գիւղերը այցելելու ժամանակ մեր միսիոներական խումբէն ոմանք երբեմն կը դժուարանային աղօթելու, երբ կը տեսնէին մարդկանց ապրած սարսափելի պայմաններն ու հիւանդներու տառապանքը: Բայց Տիրոջ ձեռքը երբեք չէ կարճացած: Մենք շնորհակալ ենք Իր հաւատարմութեան եւ մեր ընդլայնուող ծառայութեան հանդէպ ձեր աջակցութեան համար: Այո՛, տեսած ենք շատ հաւատացեալներ աղքատութեան ու հիւանդութեան մէջ, բայց նաեւ տեսած ենք շատերու, որոնք ուրախ են իրենց գտնուած վիճակին մէջ:

Աղօթքով կամ նիւթական աջակցութեամբ կրնաք մասնակից ըլլալ այս ծառայութեան: Մեր խնամքին տակ կան բազմաթիւ կարիքաւոր ընտանիքներ, որոնց կարիքները կը ներառեն նաեւ ամենօրեայ բրժշկական ծախսերը: Կարելի է նաև հագուստի նուիրատուութիւն կատարել՝ բեռնարկի ծառայութեան համար, կամ քրիստոնէական գրականութեան տպագրութեան ծրագրերուն օժանդակել: Աշխատանք կը կատարուի նաեւ մանուկներուն եւ երիտասարդներուն մէջ: Դաշտին մէջ աշխատող ծառայողները եւս աջակցութեան կարիք ունին: Բացի այդ, կան նաեւ ACM-ի ընթացիկ ծախսերը:

Կը խնդրեմ, պահեցէ՛ք ACM-ը ձեր աղօթքներուն մէջ: Աստուած օրինէ ձեզ՝ ձեր աշակցութեան համար:

Հ. Գ.

Նախանձախնդիր ըլլալ

Կը րօնքի մէջ նախանձախնդիր մարդը նախ եւ առաջ մէկ բանի մարդ է: Բաւական չէ ըսել, թէ ան լուրջ, սրտանց, անգիշող, մանրակրկիտ, ամբողջ հոգիով ու սրտով եռանդուն է: Ան կը տեսնէ մէկ բան, կը հոգայ մէկ բանի մասին, կ'ապրի մէկ բանի համար, եւ ամբողջովին կլանուած է այդ մէկ բանով՝ Աստուծոյ հաճութիւն պատճառելու փափագով: Ապրի թէ մեռնի, առողջ է թէ հիւանդ, հարուստ է թէ աղքատ, իմաստուն կը նկատուի թէ կը մեղադրուի, կը մեծարուի թէ կ'անարգուի՝ այս բոլորը անոր համար նշանակութիւն չունին: Ան կը վառուի մէկ յոյզով՝ Աստուծոյ հաճելի ըլլալու եւ Աստուծոյ փառքը տարածելու փափագով: Եթէ իր կեանքը այրուի այդ կրակով, ան գոհ կը մնայ: Ան գիտէ, թէ ինչպէս մոմը ստեղծուած է այրուելու համար, նոյնպէս ինքը՝ եթէ այրուի, կատարած կ'ըլլայ այն գործը, որուն համար Աստուած զինք ստեղծած է:

Այդպիսի մարդը միշտ տեղ մը կը գտնէ իր ծայրայեղ նուիրումը ցուցաբերելու համար: Եթէ չի կրնար քարոզել, ծառայել կամ նիւթապէս նուիրաբերել, ան կուլայ, կը հառաչէ ու կ'աղօթէ: Եթէ չի կրնար Յեսուի հետ պատերազմի դաշտին մէջ, կը մօտենայ բլուրին ու կը կատարէ Մովսէսի, Ահարոնի եւ Ովրի աղօթքը (Ելից 17:9-13):

Ահա՛ թէ ինչ կը նշանակէ կրօնական կեանքին մէջ նախանձախնդրի ըլլալ:

Ջ. Ս. Ռայլ

Տէր Յիսուսի երկրորդ գալուստը (2)

Այս ամենը կրնայ պարզ ու յստակ թուիլ, բայց շուտով տարակարծութիւն կը տեսնենք որոշ իրադարձութիւններու հերթականութեան վերաբերեալ, յատկապէս թէ երբ Եկեղեցին Տէր Յիսուսին պիտի միանայ: Ոմանք կը պնդեն, թէ յափշտակութիւնը պիտի ըլլայ Մեծ նեղութեան ժամանակաշրջանի աւարտին, եւ որ հաւատացեալները պիտի անցնին երկրի վրայ գալիք դատաստանի միջով, մինչ ուրիշներ կը կարծեն, թէ Եկեղեցին Քրիստոսի մօտ պիտի ըլլայ՝ Մեծ նեղութենէն առաջ: Դժուարութիւնն այն է, որ չկայ սուրբգրային որեւէ հատուած, որ յստակ կը նշէ՝ արդեօք Եկեղեցին պիտի անցնի՞ Մեծ նեղութեան միջով, թէ՞ ոչ: Արդեօք կրնա՞նք ուղեցոյց մը գտնել:

Ա Թեա. 5:2-ի մէջ Պօղոս կը սորվեցնէ, թէ Տիրոջ օրը գոյի մը պէս պիտի գայ՝ գիշերուան մէջ: Դատաստանը պիտի սկսի այն ատեն, երբ ոչ ոք պիտի ակնկալէ: Բայց 4-րդ համարին մէջ Պօղոս կը յայտարարէ, թէ մենք խաւարի մէջ չենք, որպէսզի օրը մեզ վրայ հասնի՝ ինչպէս գողը: Ինչպէ՞ս բացատրել այն փաստը, որ անհաւատները պիտի բռնուին՝ ինչպէս գողը գիշերուան մէջ, բայց հաւատացեալները՝ ոչ:

Բացատրութիւնը հետեւեալն է. հաւատացեալները այստեղ պիտի չ'ըլլան եօթը տարուան Մեծ նեղութեան ժամանակաշրջանի սկիզբը: Անոնք պիտի յափշտակուին օդին մէջ՝ Տիրոջ հետ ըլլալու համար: Սա կը տանի դէպի սպազայ իրադարձութիւններու հերթականութեան վերաբերող անորոշ ենթադրութիւններու.

- Յափշտակութիւնը:
- Մեղքի մարդու յայտնուիլը (արդեօ՞ք անմիջապէս յափշտակութենէն ետքը պիտի յայտնուի) եւ Իսրայէլի հետ եօթը տարուան պայմանագրի ստորագրումը:
- Մեղքի մարդու կողմէ պայմանագրի խախտումը:
- 3.5 տարուան ծանր նեղութեան ժամանակաշրջանը – Մեծ նեղութիւնը:
- Տէր Յիսուսի վերադարձը՝ Ձիթենեաց լեռան վրայ:

Այս եօթը տարուան ընթացքին մեծ գործունէութիւն պիտի կատարուի, եւ թէեւ Աստուծոյ դատաստանի արդիւնքը անխուսափելի է, մենք չունինք որեւէ իրաւասութիւն՝ կանխատեսելու այն մանրամասնութիւնները, որոնք միայն Աստուած գիտէ: Մենք ապագայ իրադարձութիւններու ուսումնասիրութեան կը մօտենանք այն գիտակցութեամբ, որ *«յայտնի են Աստուծոյ իր բոլոր գործերը աշխարհի սկիզբէն ի վեր»* (Գործք 15:18):

Արթուն եղէք

Մենք ունինք յստակ պատուիրան՝ սպասել Տիրոջ վերադարձին: Այս պատուիրանին արձագանգը տարբեր է մարդէ մարդ, տարբեր ժամանակներուն մէջ: Կան մարդիկ, որոնք կ'ապրին այն սպասումով, որ Տէրը կրնայ իւրաքանչիւր պահին գալ, մինչ ուրիշներ կը վարուին այնպէս, կարծես Ան չի գար իրենց ապրած ժամանակ:

Մենք չենք ակնկալեր, որ անհաւատները ապրին այն լոյսի ներքոյ, որ Տէրը շուտով պիտի գայ: Իրականութեան մէջ, անոնց վերաբերմունքը վաղուց հեզնական եղած է: Նոյնիսկ վաղ եկեղեցւոյ օրերուն Պետրոսը գրած է. *«Բայց նախ ասիկա գիտցէք, թէ վերջին օրերը ծաղր ընողներ պիտի գան, որոնք իրենց ցանկութիւններուն համեմատ պիտի քալեն եւ պիտի ըսեն. «Ո՛ր է անոր գալուն խոստումը, վասն զի թէեւ մեր հայրերը քնացան, բայց դեռ ամէն բան այնպէս կը մնայ, ինչպէս արարածներուն սկիզբն էր»* (Բ Պետ. 3:3-4):

Եթէ այս հարցումը տրուած է յարութենէն քառասուն տարի ետք, մենք պէտք չէ զարմանանք, որ ան տակաւին կը տրուի այսօր: Նման մեկնաբանութիւններու ետին կայ այն նոյն վերաբերմունքը, զոր Տէրը նկարագրեց Իր աշակերտներուն, երբ խօսեցաւ Նոյի օրերուն մասին: Այն ատեն մարդիկ կ'ապրէին այնպէս, կարծես թէ դատաստան երբեք պիտի չ'ըլլար. *«Կ'ուռէին, կը խմէին, կին կ'առնէին, էրկան կը տրուէին, մինչեւ այն օրը՝ որ Նոյ տապանը մտաւ եւ ջրհեղեղը եկաւ ու ամէնքը կորսնցուց»* (Ղուկ. 17:27):

Պետրոսը կը շարունակէ բացատրել, որ անոնք, որոնք կը ծաղրեն Տիրոջ վերադարձի գաղափարը, ոչ մէկ դաս չքաղեցին Նոյի օրերուն ապրողներէն. *«Զանգի անոնք (որոնց ուզածը այս է) այն բանը մոռցեր են, թէ երկինք առաջուրնէ կար ու երկիր ջորերէն եւ ջորերով հաստատ*

կեցեր է Աստուծոյ խօսքովը. որով հին սպակասնուած աշխարհը ջրհեղեղով կորսուեցաւ» (Բ Պետ. 3:5-6): Պետրոսը անելցուց, թէ ինչպէս ջրհեղեղը եղաւ, նոյնպէս ալ ներկայիս երկինքը եւ երկիրը պահուած են կրակի համար՝ մինչեւ դատաստանի եւ ամբարիշտ մարդոց կործանման օրը: Անհաւատին ծաղրը սպասելի է, բայց այդ ծաղրը չի կրնար ազդել Աստուծոյ Խօսքի ճշմարտութեան վրայ:

Անհաւատը պիտի ծաղրէ Տիրոջ Երկրորդ գալստեան գաղափարը: Իսկ հաւատացեալը պէտք է արթուն ըլլայ: Սա այն բազմաթիւ բաներէն մէկն է, որոնց նկատմամբ պէտք է արթուն մնանք: Իր երկրային ծառայութեան ընթացքին բազմաթիւ առիթներով Տէրը խօսած է արթուն մնալու կարեւորութեան մասին: Գէթսեմանիի պարտէզին մէջ Ան խնդրեց Իր երեք աշակերտներուն արթուն մնալ եւ աղօթել, բայց անոնք չկրցան այդպէս ընել:

Ղուկ. 12:35-40-ին մէջ կը կարդանք ծառաներու մասին առակ մը: Ծառաները կը սպասէին իրենց տիրոջ վերադարձին: Անոնք պիտի օրհնուէին, եթէ արթուն ըլլային անոր գալստեան պահուն: Այս պատգամը վերահաստատուեցաւ նաեւ Ձիթենեաց լեռան քարոզին մէջ: Ինչպէս կը նշէ Մարկոսը, մարդ մը իր ծառաներուն գործ յանձնարարեց եւ մեկնեց հեռու երկիր մը: Անոնք պէտք էր սպասէին իր վերադարձին, որպէսզի քունի չ'անցնէին: Տէրը Իր խօսքը անարտեց բոլորիս ուղղուած պատգամով մը. «Արթուն կեցե՛ք»:

Ինչ կը նշանակէ սա մեզ՝ հաւատացեալներու համար: Պետրոսը յստակ պատգամ ունի մեզի. «*Ձեր մտքերը գօտեպնդեցէ՛ք՝ արթուն կեցած՝ կատարելապէս յուսացէք այն շնորհքին որ ձեզի պիտի տրուի Յիսուս Քրիստոսին յայտնուելու ատենը: Հնազանդ զաւակներու պէս, ո՛չ թէ ձեր տգիտութեան ատենուան ցանկութիւններովը վարուելով, հասպա ձեզ կանչող Սուրբին պէս դուք ալ սուրբ եղէք ձեր բոլոր վարմունքներուն մէջ: Վասն զի գրուած է. «Սո՛ւրբ եղէք, քանզի ես սուրբ եմ»» (Ա Պետ. 1:13-16): Սուրբ ըլլալը՝ նախ եւ առաջ կը նշանակէ Աստուծոյ համար առանձնացուած ըլլալ: Մենք Անորն ենք՝ Անոր կողմէ առաջնորդուելու եւ ուղղուելու այնպէս, ինչպէս Ինքը հարմար կը գտնէ:*

Պօղոսը այսպէս կ'ըսէ. «*Բայց դո՛ւք, եղբայրներ, խաւարի մէջ չէք, որ այն օրը գողի մը պէս ձեր վրայ հասնի: Վասն զի դուք ամէնքդ լուսոյ որդիներ էք ու ցորեկուան որդիներ: Մենք զիշերուանը չենք, խաւարիներ չենք:*

Ուրեմն ջրնանանք ինչպէս ուրիշները, հապա արթուն ու զգաստ ըլլանք: Քանզի անոնք որ կը քնանան՝ գիշերը կը քնանան եւ անոնք որ կ'արթեանան՝ գիշերը կ'արթեանան: Բայց մենք, որովհետեւ ցորեկուսան ենք, զգաստ ըլլանք եւ հաւատքի ու սիրոյ զրահը մեր վրայ հագնինք ու փրկութեան յոյսին ստաւարտը գումխնիս դնենք: Վասն զի Աստուած մեզ բարկութեան համար չորոշեց, հապա փրկութիւն ստանալու համար մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին ձեռքով, որ մեզի համար մեռաւ, որպէս զի թէ՛ արթուն ըլլանք եւ թէ՛ քնանանք, իրեն հետ մէկտեղ սպրինք» (Ա Թեա. 5:4-10): Մենք պետք չէ նմանինք մեր շուրջիներուն, այլ պետք է գործուն կերպով ծառայենք մեր Տիրոջը՝ սպասելով Անոր գալուստին, որպէսզի թէ՛ կեանքին մէջ, թէ՛ մահուան մէջ, Անոր հետ հաղորդութեան մէջ ըլլանք:

Յովհաննէսը, Ասիայի եօթ եկեղեցիներուն ուղղուած իր նամակներուն մէջ, կը հաստատէ այս պատգամը. «Արթո՛ւն կեցիր եւ հաստատե՛ մնացած բաները, որոնք մեռնելու վրայ են, վասն զի քու գործերդ Աստուծոյ առջեւ կատարեալ չգտայ: Հիմա միտքդ բեր թէ՛ ինչպէ՛ս ընդունեցիր ու լսեցիր ու պահե՛ եւ սպաշխարե՛. բայց եթէ արթննալու չըլլաս, գողի պէս քու վրադ պիտի գամ ու բնաւ պիտի չգիտնաս թէ՛ ո՞ր ժամուն քու վրադ պիտի գամ» (Յայտ. 3:2-3):

Յայտ. 16:15-ին մէջ եւս կը կարդանք. «Ահա գողի պէս կու գամ. երանի՛ անոր որ արթուն կը կենայ ու իր հանդերձները կը պահէ, որպէս զի մերկ չպտորտի ու իր ամօթը չերեւնայ»:

Ինչպէ՛ս պետք է վարուինք Երկրորդ գալուստի յոյսին ներքոյ: Մենք պետք է ապրինք աստուածավախ կեանքով եւ գործուն ըլլանք Տիրոջ ծառայութեան մէջ: Սակայն անհրաժեշտ է նաեւ արթուն մնալ: Սարդիկէի եկեղեցւոյ ուղղուած պատգամը այն էր, որ անոնք պետք է արթուն մնային եւ հաստատէին մնացած բաները: Սա կը նշանակէր, որ անոնք զգուշութեամբ պետք էր պահպանէին ճշմարտութիւնը եւ ջանասիրաբար գործէին Տիրոջ ծառայութեան մէջ՝ միաժամանակ սպասելով Անոր գալուստին: Այս պատգամը մեզի համար եւս առաւել քան երբեք արդիական է:

Եկէ՛ք արթուն ըլլանք եւ ծառայենք, մինչ կը սպասենք Տիրոջը՝ երկիքէն:

Նշում. Անցեալ թողարկման՝ Երկրորդ գալուստի մասին յօդուածի բաժին մը ենթակայ է ուղղման: Համաշխարհային դեկավարը պիտի ստորագրէ եօթը տարուան պայմանագիր հրեայ ազգին հետ եւ պիտի խախտէ զայն ժամանակաշրջանի կէսին՝ (ոչ թէ սկիզբը): Այդ ժամանակ պիտի կատարուի «աւերմունքի պղծութիւնը»:

Տոն Սթոքմըր

Ես ասոր չեմ բաժանորդագրուած

Երեմ. 45:1-5

Մենք սովորաբար ճանապարհներ կ'ընտրենք՝ որոշակի ակնկալութեամբ: Մէկը բժշկական համալսարան կ'ընդունուի՝ բժիշկ ըլլալու յոյսով, իսկ միւսը՝ իրաւաբանական դպրոց՝ իրաւաբան կամ գուցէ դատաւոր ըլլալու ակնկալութեամբ: Երբ Աստուած մեր ուղիները կը շեղէ, այդ շատ անգամ շփոթեցնող, կամ նոյնիսկ յուսահատեցնող կրնայ ըլլալ:

Աստուածաշունչը Բարութի մասին շատ մանրամասնութիւններ չի հաղորդեր: Մենք չենք գիտեր, թէ ինչո՞ւ ան Երեմիային ընկերացաւ, կամ ի՞նչ ակնկալիքներ ունէր: Բայց կը պատկերացնեմ, որ Բարութը կը գիտակցէր Երեմիայի զօրութիւնը եւ անոր կոչման կարելորութիւնը: Հաւանաբար անոր մտքով կ'անցնէին անցեալի մեծ մարգարէները՝ Մովսէսը, Սամուէլը, Եղիան կամ Եսայեան: Հաւանաբար կը սպասէր մեծ հրաշքներ եւ Իսրայէլի ժողովուրդի դարձը տեսնել: Գուցէ կը փափաքէր տեսնել, թէ ինչպէս Իսրայէլ ազգը կը հրաժարի կուռքերու մեղաւոր պաշտամունքէն ու կը վերադառնայ միակ ճշմարիտ Աստուծոյ պաշտամունքին: Վերջապէս, հոգեւոր անկումի եւ անզգամ թագաւորներու տարիներէն ետք, Երեմիայի խօսքն ու զօրութիւնը պիտի վերադարձնէր ժողովուրդը դէպի ճշմարտութիւնը: Եւ գուցէ, ինչպէս Եղիայի զօրութիւնը Եղիսէին փոխանցուեցաւ, Երեմիայի զօրութենէն ալ բան մը իրեն փոխանցուէր:

Հետաքրքրական է խորհիլ, թէ ինչ կ'անցնէր անոր մտքէն, երբ Յովակիմ թագաւորը այրեց մագաղաթը, զոր Բարուքը գրած էր ու հաւատարմօրէն կարդացած էր Երուսաղէմի ժողովուրդին առջեւ՝ այն յոյսով, որ մարդիկ պիտի ապաշխարեն: Ամբողջ այդ աշխատանքը, ամբողջ այդ յոյսը՝ մէկ ակնթարթի մէջ փլուզուեցաւ: Արդեօ՞ք Բարուքը իսկապէս ասոր համաձայնած էր: Ամբողջ կեանք մը ապրել՝ փորձելով մարդկանց փրկել, բայց փոխարէնը տեսնել, թէ ինչպէս կը կործանուին՝ իրենց իսկ անմտութենէն:

Երեւմ. 45-րդ գլուխը կը նշանաւորուի հետաքրքրական շրջադարձով մը: Նախորդ գլուխը կը վերաբերի հիմնականօրէն Հրէաստանի գերութեան եւ Բաբելոնի կողմէ գրաւման իրադարձութիւններուն, Սեղեկիայի թագաւորութեան վախճանին եւ այն խնդիրներուն, որոնց դիմաց կանգնած էին իսրայէլացիները: Այս գլխէն ետք կը տեսնենք Աստուծոյ տարբեր դատաստանները՝ Եգիպտոսի, Մովաբի եւ նոյնիսկ Բաբելոնի վրայ: Բայց նախ՝ Աստուած պատգամ ունի Բարուքին ուղղուած:

Մեզի յստակ չ'ընուիր, թէ ինչու Բարուքը տխուր ու յուսահատ էր, բայց հաւանաբար պատճառն այն էր, որ ան գիտակցեց, թէ պիտի չտեսնէ այն հրաշքները եւ ապաշխարութիւնը, որոնց համար յոյս ունէր: Քանի որ Յովակիմ թագաւորը բացայայտ կերպով մերժեց Աստուծոյ Խօսքը, պարզ դարձաւ, որ ազգը իր ընթացքը պիտի չփոխէր: Անոնք կ'ընթանային դէպի դատաստան եւ կործանում: Արդեօ՞ք արժէր շարունակել փորձել: Յուսահատութեան այս պահուն Աստուած ձեռք մեկնեց Բարուքին եւ պատասխանեց: Անոր զգացումները, անոր հիասթափութիւնը, անոր վիշտը... անտեսուած չէին: Աստուած լսեց զայն եւ ուզեց արձագանգել:

15 տարեկան էի, երբ քաղցկեղով ախտորոշուեցայ: Մինչ այդ մեծ սպասումներ ունէի կեանքիս համար: Դպրոցին մէջ գերազանցիկ էի, կը սիրէի մաթեմատիկան ու ֆիզիկան, եւ անհամբեր կը սպասէի աւագ դպրոց մտնելուն: Կը սպասէի Գոհաբանութեան տօնին՝ ընտանիքիս հետ ըլլալու համար: Բայց Գոհաբանութեան օրը լուր ստացանք՝ 4-րդ աստիճանի ոչ-հոջքիներէն լիմֆոմայ ունիմ, որը տարածուած էր ամբողջ մարմնովս մէկ: Մէկ օրուան մէջ ամբողջ կեանքս գլխիվայր դարձաւ:

Յաջորդ տասներկու ամիսներուն պետք էր անցնէի քիմիաթերափիլայի շարքը՝ երեք շաբաթը մէկ, կանոնաւոր քննութիւններով եւ արիւնի հետազոտութիւններով, տկարացած մարմնով ու խախտուած իմունային համակարգով: Կը գիտակցէի, որ այլեւս անկարող պիտի ըլլամ այն ուժեղ եւ բարձր գնահատական ունեցող աշակերտը ըլլայ, ինչպիսին միշտ եղած էի: Դպրոց հասնելու համար ահռելի ուժ կը պահանջէր ինձմէ: Չայրացած էի, յուսախար ու յուսահատ՝ որ կեանքս այնպէս չէր ընթանար, ինչպէս ակնկալած էի:

Երբ 37 տարեկան էի, երկրորդ անգամ ախտորոշեցին չորրորդ փուլի քաղցկեղ: Մանկութեանս մէկ տարուան քիմիաթերափիլայէն ետք յաղթահարած էի լիմֆոման, բայց հիմա կը դիմագրաւէի հազուագիւտ եւ անբուժելի աղիքային քաղցկեղ մը: Կեանքս կրկին խափանուեցաւ, եւ չէի գիտեր՝ ինչին սպասեմ: Արդէն երկու տարի է, ինչ քիմիաթերափիլայի կը մասնակցիմ՝ երկու շաբաթը մէկ անգամ, ուժեղ ցաւերով եւ հիւծուածութեամբ: Կան օրեր, երբ նոյնիսկ ուտելն ու խմելը մարտահրաւեր են: Այս պահուն քաղցկեղը յաղթահարելու որեւէ ճանցուած միջոց գոյութիւն չունի: Գուցէ կեանքիս մնացած մասը այդպէս ալ անցնի:

Այդպիսի պահերուն բնական է Աստուծոյ արտասանել Բարութի նոյն խօսքերը.

«Վայ՛ ինձի, վասն զի Տէրը իմ ցախս վրայ տրտմութիւն ատելցուց. իմ հեծութենէս յոգնեցայ ու հանգստութիւն չեմ գտներ»: Երեմ. 45:1-5-ի հետաքրքրական կողմն այն է, որ Աստուծոյ կ'անդրադառնայ Բարութի վշտին ու զգացումներուն՝ նախքան ազգերուն վրայ գալիք դատաստաններու մանրամասնութիւնները յայտնելը: Աստուծոյ համար ատելի առաջնահերթ էր Իր տառապող զաւակին հետ խօսիլ, քան բացատրել այն դատաստանները, որոնք պիտի իջնէին ազգերուն վրայ: Աստուծոյ տեսաւ Բարութի ցաւը եւ քաջալերեց զինք:

Աստուծոյ պատասխանին մէկ մասը գուցէ այդքան ալ քաջալերական չթուայ: Աստուծոյ կը հաստատէ, որ ամէն ինչ պիտի կործանուի եւ արմատախիլ ըլլայ, բայց Բարութին նաեւ կը յիշեցնէ, որ այս բոլորը Իր ձեռքի գործն են: Սա կրնայ մեզ յիշեցնել այն գրոյցը, գոր Աստուծոյ Յովնանի հետ ունեցաւ՝ Յովնան 4:11-ի մէջ: Այնտեղ Աստուծոյ Յովնանին կը յիշեցնէ, որ Ան կը գթայ Իր ստեղծած բոլոր մարդոց եւ

չի փափաքիր անոնց կործանումը տեսնել: Բարութք կրնայ տխրիլ, բայց Աստուած ասելի խոր ցաւ կը զգար՝ որովհետեւ այս բոլորը Ի՛ր ստեղծած ու տնկած բաներն են:

Աստուած նաեւ հետաքրքրական նախազգուշացում մը կու տայ Բարութիւն.

«Դուն քեզի մեծ բանե՛ր կը փնտռես: Մի՛ փնտռեր, քանզի տես ես ամէն մարմնի վրայ չարիք պիտի բերեմ»: Հաւանական է, որ Բարութք կը կարծէր՝ Երեմիայի կողքին ծառայելը ի վերջոյ իրեն որոշ հեղինակութիւն կամ հիացմունք պիտի բերէր, եւ անոր յուսահատութեան մէկ մասը գուցէ բխած էր այն գիտակցութենէն, որ այդ երբեք պիտի չկատարուէր: Աստուած Բարութիւն կը խրատէ, որ մեծ բաներ չփնտռէ, բայց կը խոստանայ նաեւ, որ թէեւ ամէն ինչ կործանուի, Ինք պիտի պաշտպանէ զինք ու հասցնէ մինչեւ վերջ: Սա կարելոր յիշեցում մըն է մեզմէ իւրաքանչիւրին համար: Մենք կ'ապրինք աշխարհի մը մէջ, որ կործանման եզրին է, եւ յաճախ չենք հասնիր այն «մեծ բաներուն», որոնց յոյս ունէինք հասնիլ: Մեր ծրագիրները կը խափանուին՝ յաճախ մեզմէ շատ ասելի մեծ հանգամանքներու պատճառով: Եւ երբ Աստուծոյ կը կանչենք՝ ըսելով, թէ մեր ցաւին վրայ վիշտ կ'աւելնայ, Աստուած կը յիշեցնէ մեզ, որ մեր կեանքը պիտի պահպանուի իբրեւ պատերազմի ասար - այն ասարը, զոր Յիսուս ձեռք բերաւ խաչին վրայ Իր մահուամբ: Մենք թանկարժէք մրցանակ ենք, որու համար Յիսուս զոհուեցաւ: Եւ թէեւ չունինք աշխարհի բոլոր փառքն ու գանձերը, ունինք անգին գանձ մը, որ մեզ կը սպասէ Երկնքի մէջ:

Չնայած Բարութք տխուր էր, անոր աշխատանքը շարունակեց մեծ ազդեցութիւն ունենալ՝ նոյնիսկ իր մահէն ետք: Ան հաւատարիմ մնաց Աստուծոյ պատուիրանին՝ մեծ բաներ չփնտռեց իր համար, եւ այսօր հազուադէպ է, որ անոր անունը բեմերէն լսուի: Կը կարծեն՝ Բարութի մասին երբեք քարոզ մը չեմ լսած, եւ եթէ սովորական հաւատացեալի մը հարցնէք անոր մասին, գուցէ ըսէ, թէ երբեք չէ լսած այդ անունը: Բայց այսօր Երեմիայի խօսքերը մեզի ծանօթ են միայն Բարութի կատարած աշխատանքի շնորհիւ: Ան երբեք չդարձաւ յայտնի, բայց վճռական դեր խաղաց Աստուծոյ Խօսքը փոխանցելու գործին մէջ: Ան երբեք չտեսաւ իր աշխատանքի ամբողջական պտուղները, բայց մենք բոլորս այսօր կը ստանանք անոնց բարիքը:

Այսքան տարի քաղցկեղի դէմ պայքարելէ ետք, ես յաճախ կը կանչեմ Աստուծոյ՝ Բարութի նոյն խօսքերով. «Ինչո՞ւ պէտք է անցնիմ այսքան տառապանքի միջով»: Բայց այս ցաւին մէջ ամենէն քաջալերական բաներէն մէկն այն է, որ իմ կեանքս ազդեցութիւն ունեցած է այն մարդոց վրայ, որոնց երբեք չեմ հանդիպած: Մարդիկ, որոնք կարդացած կամ լսած են իմ քարոզս կամ պատգամս, յոյս գտած են նոյնիսկ այն ատեն, երբ ցաւի ու տառապանքի մէջ եմ: Ես ինքզինքս կը յիշեցնեմ, որ այստեղ չեմ՝ մեծ բաներ փնտռելու համար, այլ ես մրցանակ մըն եմ, որը նախասահմանուած է դրախտի համար: Մեզի կը թոյլատրուի սգալ եւ աղաղակել Աստուծոյ, ինչպէս Բարութը ըրաւ: Եւ ինչպէս Բարութի կեանքը ազդեցութիւն ունեցաւ ուրիշներու վրայ, նոյնպէս մեր կեանքն ալ կ'ազդէ այն մարդոց վրայ, որոնց մենք գուցէ երբեք չտեսնենք այս կեանքին ընթացքին: Բայց ամենէն գլխաւորը՝ մենք մրցանակ ենք, որու համար Յիսուս պայքարեց եւ յաղթեց: Թող այս գիտակցութիւնը մեզ ամրապնդէ, երբ անցնինք կեանքի ցաւերու եւ վշտերու միջով:

Մէթ Սիվլման

Վրէժխնդիր մի՛ ըլլաք

Նախկին մէջ Հայ հնակարկատ մը կար, որ Պօղոս եղբայր Ապանճեանէն երբեմն հողաթափեր կը գնէր գիւղեր տանելու ու ծախելու համար: Օր մը, այս մարդը իր մէկ փորձառութիւնը պատմեց մեր եղբոր: Թոյլ տանք որ հնակարկատը ինք մեզի պատմէ պատահածը:

- «Անձրեւոտ իրիկուն մըն էր: Կը պատրաստուէի կրպակս գոցել: Գացի որ լապտերը մարեմ՝ երբ յանկարծ Իսլամ գիւղացի մը ներս մտաւ, զիս բարեւեց ու աթոռին վրայ նստեցաւ: Ըսաւ թէ կօշիկին ներքանը ծակած էր, գետին կոխած ատենը մէջը ջուր կը մտնէր ու զինք անհանգիստ կ'ընէր: Խնդրեց ինձմէ որ զայն նորոգեմ»:

Ըսի որ խանութը գոցելու վրայ եմ, ժամանակը անցած է, այնպէս որ չեմ կրնար ըսածը ընել: Մարդը ըսաւ որ առնելիքիս կրկնապատի-

կը վճարելու յօժար է, եւ աղաչեց որ զինք չմերժեն: Հակառակ մարդուն պաղատանքին, սիրտս կարծրացուցի եւ ըսի որ չեմ կրնար: Մարդը՝ յուսախաբ եւ գլխիկոր՝ ձգեց գնաց: Ես ալ խանութս գոցեցի ու տուն գացի: Անցան քանի մը ամիսներ: Առիթով մը գիւղ մը ապրանք տարի ծախելու: Իրիկուան դէմ յանկարծ այս մարդը դիմացս ելաւ: Աչք աչքի հանդիպեցաւ, եւ մարդը ինծի մօտենալով՝ մեծ քաղաքավարութեամբ եւ անկեղծութեամբ ինծի հետ ձեռնուեցաւ, եւ իր գիւղը այցելելուս համար ուրախութիւնը յայտնեց: Յետոյ զիս իր տունը հրաւիրեց: Ենթակալութիւն յայտնեցի ու մերժեցի, սակայն մարդը այնքան ստիպեց՝ որ տեղի տուի ու գացի: Կարծեցի որ սուրճով մը խնդիրը պիտի լմննար՝ բայց քիչ յետոյ փառաւոր սեղան մը շտկուեցաւ ինծի համար: Այնքան կը խղճահարուէի, այնքան անհանգիստ կը զգայի՝ որ կը փափաքէի որ գետինը բացուէր ու զիս կլլէր: Ուտելու սկսանք բայց կերածիս ուր երթալը չգիտցայ: Կերակուրէն յետոյ ելայ որ երթամ՝ բայց բարեկամս ըսաւ որ իրենց հետ պիտի գիշերէի, ու զիս ստիպեց որ ընդունէի իր հրաւերը: Հանգիստ գիշեր մը անցուցինք: Յաջորդ առտու փառաւոր նախաճաշ մը պատրաստած էր տանտիկինը: Ինչ որ գիւղ մը կարտադրէր՝ ցորենի հաց, կաթ, պանիր, ձիթապտուղ, մեղր՝ բոլորը սեղանի վրայ դիզուած էին: Կերանք, շնորհակալութիւն յայտնեցի ու դուրս ելայ: Լայն շունչ մը առի, բանտէն ելածի պէս զգացի, ամչնալէս գրեթէ հիւանդ եղայ»: Ապաճեան եղբայրը աւելցուց. «Եթէ Մահմետական մը կրնայ այսպիսի ազնիւ հոգի մը ցուցնել՝ հապա հաւատացեալը ինչպէ՛ս պէտք է վարուի»:

«Չարէն մի՛ յաղթուիր հապա բարիով յաղթէ չարին» (Հռովմ. 5:12-21):

Քաղուած՝ «Օրհնաբեր նոնենին» գրքէն

«Ուստի մենք ալ, որ այսչափ վկաներու բազմութեամբ շրջապատուած ենք, ամէն ծանրութիւն մեր վրայէն մէկրի ձգենք եւ մեզ դիւրաւ պաշարող մեղքը: Համբերութիւնով վստահեմք մեր առջև դրուած ասպարէզի ընթացքը: Յիսուսին նայինք՝ մեր հաւատքին առաջնորդին ու կատարողին, որ իր առջև կեցած ուրախութեանը համար խաչը յանձն առաւ, ամօթը արհամարհեց ու Աստուծոյ պառոյն աջ կողմը նստաւ»:

Եբր. 12:1-2

Մտորումներ Հայաստանի մասին

Մոռցուած միսիոնարական դաշտը

Վերջերս պատիւ ունեցայ Հայ քրիստոնէական առաքելութեան (ACM) հետ այցելել Հայաստան եւ Երեւանի մէջ երկօրեայ համագումար անցկացնել: Մօտաւորապէս 80 հովիւ ներկայ էին՝ սորվելու վերջին օրերուն մէջ աւետարանչութեան մասին: Շատ քաջակերական էր հանդիպիլ հովիւներու, համալսարանական ուսանողներու, ուսանողներու մէջ ծառայութիւն կատարողներու, ինչպէս նաեւ Վրաստանէն եւ հարեւան երկիրներէն ժամանած առաջնորդներու հետ: Ես նաեւ մեծ ուրախութիւն ունեցայ աղօթելու երեք անհատներու համար, որոնք Աստուծոյ առաջնորդութիւնը զգացին՝ հոգեւոր ծառայութիւն սկսելու համար:

Հայաստանը հարուստ է իր քրիստոնէական ժառանգութեամբ, սակայն մեծ մասամբ անհասանելի եւ մոռցուած երկիր մըն է միսիոնարական խումբերու եւ եկեղեցիներու կողմէ: Թէեւ պատմականօրէն քրիստոնէայ երկիր է, սակայն բնակչութեան մօտաւորապէս 0.5%-ը աւետարանական համայնքին մը պատկանի (մօտ՝ 15,836 անձ): Հայաստանի բնակչութիւնը կը կազմէ մօտ 2.95 միլիոն մարդ: Սա նշանակալից առիթ է՝ ծառայութեան եւ աւետարանչութեան գործի համար:

ACM-ի ազդեցութիւնը

ACM-ը հաւատարիմ կերպով կը ծառայէ Հայաստանի մէջ 1998 թ.-էն ի վեր՝ մարդասիրական օգնութիւն, հոգեւոր աջակցութիւն եւ աշակերտութեան դասընթացներ տրամադրելով: ACM-ի ծառայութիւնը վառ օրինակ է Աւետարանի գօրութեան եւ համաշխարհային հաւատացեալներու գործընկերութեանը՝ Մեծ յանձնարարականը կատարելու մէջ:

Չիս շատ զարմացուց ACM-ի ծառայակիցներուն եւ կամաւորներուն անսասան նուիրումը: Անոնք ծառայեցին սիրով եւ կարեկցանքով՝ յոյս եւ յոյս բերելով կարիքաւոր ժողովուրդին:

Ապագայի տեսլականը

Երբ Հայաստանի ներուժի մասին կը խորհիմ, համոզուած եմ, որ Աստուծոյ առաջնորդութեամբ եւ զօրութեամբ այս ազգը տարածաշրջանի Անտիոք մը կրնայ դառնալ (Գործք 13:2-3): Կը պատկերացնեմ հայ հաւատացեալներ, որոնք երկրի տարբեր թաղամասեր եւ քաղաքներ կը մտնեն ու Աւետարանը կը բաժնեկցին առօրեայ գրոյցներու մէջ, փոքր եկեղեցիներ կը հիմնեն ու կը խնամակալեն այն:

Իմ միսիոնարական կազմակերպութիւնս՝ Ափոյ աւետարանչական ընկերակցութեան միջազգային կազմակերպութիւնը (AEFI), սկսած է քննարկումներ ACM-ի հետ՝ գործընկերութեան հնարաւորութիւններու շուրջ, որպէսզի քրիստոնէայ ծառայողներուն համար ապահովէ Աստուածաշունչի համակարգուած ուսուցում: Մենք կը հաւատանք, որ այս համագործակցութիւնը պիտի զինէ եւ զօրացնէ տեղական հաւատացեալները՝ արդիւնավետօրէն իրենց համայնքներուն ծառայելու եւ Աւետարանը տարածելու մէջ: Կը խնդրեմ՝ աղօթեցէ՛ք Տիրոջ առաջնորդութեան համար:

Շատ շնորհակալ եմ Հայաստան այցելելու այս առանձնաշնորհումին համար, ինչպէս նաեւ հովիւ Հրաչ Գոյուճեանին, Տօրթ.՝ Դանիէլ Ճէյմսին եւ ACM-ի ամբողջ անձնակազմին:

Հայաստանը կրնայ շատերուն համար մոռցուած միսիոնարական դաշտ ըլլալ, բայց ան Աստուծոյ կողմէ մոռցուած չէ: Հունձքը շատ է, բայց մշակները՝ քիչ: Բայց անոնք թիւը կ'աւելնայ: Այժմ ժամանակն է, որ համաշխարհային Եկեղեցին կանգնի Հայաստանի կողքին եւ ներդրում կատարէ անոր ժողովուրդին մէջ: Թէ՛ աղօթքով, թէ՛ նիւթական աջակցութեամբ, թէ՛ անձնական ներգրաւուածութեամբ իւրաքանչիւրս ունինք մեր դերը Աստուծոյ գործին մէջ:

«Ուրեմն ինչպէ՛ս պիտի կանչեն անոր, եթէ անոր չհաւատան, կամ ինչպէ՛ս պիտի հաւատան անոր, որուն վրայով չեն լսած. կամ ինչպէ՛ս պիտի լսեն՝ առանց մէկուն քարոզելուն» (Հռոմ. 10:14):

Տօրթ.՝ Ճոնայթան Ճէյմս

AEFI-ի գործադիր նախագահ